RETTENS KENDELSE (Femte Afdeling)

19. februar 2008 *

I sag T-82/06,

Apple Computer International, Cork (Irland), ved solicitor G. Breen, P. Sreenan, SC, og barrister B. Quigley,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis og J. Hottiaux, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2005 af 23. december 2005 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 346, s. 7),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne M. Prek (refererende dommer) og V. Ciucă,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Retsforskrifter

Den kombinerede nomenklatur

1 Med henblik på anvendelsen af den fælles toldtarif samt for at lette udarbejdelsen af Fællesskabets udenrigshandelsstatistikker og andre EF-politikker med hensyn til indførsel og udførsel af varer har Rådet med vedtagelsen af forordning (EØF)

nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1, herefter »forordningen om den kombinerede nomenklatur«) indført en fuldstændig nomenklatur for varer, der indføres og udføres i Fællesskabet (herefter »den kombinerede nomenklatur«). Denne nomenklatur er gengivet i bilag I til forordningen.

2 Med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur i Fællesskabet kan Kommissionen med bistand fra et udvalg af repræsentanter for medlemsstaterne (herefter »nomenklaturudvalget«) vedtage en række foranstaltninger, der er opregnet i artikel 9 i forordningen om den kombinerede nomenklatur. Blandt disse foranstaltninger er bl.a. muligheden for, at Kommissionen udsteder forordninger med henblik på tarifering af bestemte varer i den kombinerede nomenklatur (artikel 9, stk. 1, litra a), første led, i forordningen om den kombinerede nomenklatur).

3 På tidspunktet for vedtagelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 2171/2005 af 23. december 2005 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 346, s. 7, herefter »den anfægtede forordning«) var ordlyden af pos. 8471 og 8528 i den kombinerede nomenklatur som følger:

— Pos. 8528: »Fjernsynsmodtagere, også med indbyggede radiofonimodtagere, lydoptagere eller lydgengivere eller videooptagere eller videogengivere: videomonitorer eller videoprojektionsapparater«

— Pos. 8471: »Automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil; magnetiske og optiske læsere, maskiner til overførsel af data til datamedier i kodet form samt maskiner til bearbejdning af sådanne data, ikke andetsteds tariferet«.

Bindende tariferingsoplysninger

4 I medfør af artikel 11, stk. 1, og artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 (EFT 1997 L 17, s. 1, og berigtigelse EFT L 179, s. 11, herefter »toldkodeksen«), kan erhvervsdrivende opnå bindende tariferingsoplysninger (herefter »BTO«) fra toldmyndighederne. Disse vedrører oplysninger om tariferingen af bestemte varer, der forpligter myndighederne over for ansøgeren og/eller modtageren af BTO'en.

5 Toldkodeksens artikel 12 bestemmer:

»[…]

5. Bindende oplysninger ophører med at være gyldige efter følgende regler:

a) En tariferingsoplysning ophører med at være gyldig, når den

i) efter vedtagelsen af en forordning ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte retsregler

[…]

6. Modtageren af en bindende oplysning, der i henhold til stk. 5, litra a), nr. ii) eller nr. iii), eller litra b), nr. ii) eller iii), ophører med at være gyldig, kan fortsat anvende den i en periode på seks måneder efter tidspunktet for denne offentliggørelse eller meddelelse, når han på grundlag af den bindende oplysning før vedtagelsen af de pågældende foranstaltninger gennem en bindende og endelig kontrakt har forpligtet sig til køb eller salg af den pågældende vare. Er der tale om produkter, for hvilke der ved opfyldelsen af toldformaliteterne forelægges import- eller eksportlicencer eller forudfastsættelsesattester, træder gyldighedsperioden for den pågældende licens eller attest dog i stedet for perioden på seks måneder.

I det i stk. 5, litra a), nr. i), og litra b), nr. i), nævnte tilfælde kan der i forordningen eller aftalen fastsættes en frist, inden for hvilken første afsnit finder anvendelse.

[…]«

Faktisk baggrund for tvisten

6 Sagsøgeren Apple Computer International er et selskab efter irsk ret, som varetager de europæiske aktiviteter for Apple Computer Inc., som har hjemsted i Palo Alto i Californien (De Forenede Stater), og som udvikler, fremstiller og sælger computere, software og computertilbehør (herefter »Apple«). Sagsøgeren indfører og distribuerer farvemonitorer med flydende krystalanordninger (Liquid Crystal Display (LCD)) i Fællesskabet.

7 I september 2004 ansøgte sagsøgeren Irish Revenue Commissioners (de irske told- og skattemyndigheder, herefter »IRC«) om meddelelse af en BTO vedrørende selskabets »Cinema«-produkter til dets LCD-monitorer. IRC, som ikke var sikker på den korrekte tarifering, videregav ansøgningen til nomenklaturudvalget med henblik på at få udvalgets bistand.

8 Sagsøgeren foretog i januar 2005 en demonstration for dette udvalg af, hvorledes sagsøgerens LCD 30-tommers-monitor fungerer, når den anvendtes i kombination med en Apple-computer.

9 I juli 2005 ansøgte sagsøgeren de tyske toldmyndigheder om meddelelse af en BTO til LCD 20-tommers-, 23-tommers- og 30-tommers-monitorer. Disse tre produkter blev tariferet i den underposition, som svarer til KN-kode 8471 60 90.

10 I december 2005 udtalte nomenklaturudvalget sig om tariferingen af en række monitorer, herunder LCD 20-tommers-monitorerne, som grundet deres tekniske egenskaber og deres beskrivelse svarede til sagsøgerens LCD-monitorer. Kommissionen vedtog på dette tidspunkt den anfægtede forordning, som blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 29. december 2005. Bilaget til den anfægtede forordning består af et skema, som er inddelt i tre kolonner. Skemaets kolonne 1 indeholder varebeskrivelsen, kolonne 2 tariferingen i KN-koden og kolonne 3 begrundelsen herfor.

11 Således indeholder punkt 2 i kolonne 1 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning følgende beskrivelse af varerne:

»2. En farvemonitor af typen med flydende krystalanordninger (LCD) med skærmdiagonal på 50,8 cm (20 tommer) og dimensionerne 47,1 cm i bredden, 40,4 cm i højden og 17,4 cm i dybden (skærmformat 16:10), med

— en pixeltæthed på 100 dpi

— en pixelstørrelse på 0,25 mm

— en maksimal opløsning på 1 680 x 1 050 pixel

— en fast båndbredde på 120 MHz.

Varen er beregnet til anvendelse ved udvikling af sofistikeret grafik (cad/cam-systemer) samt redigering og produktion af videofilm.

Varen er udstyret med DVI-grænseflade, som sætter den i stand til at vise signaler modtaget fra en automatisk databehandlingsmaskine via et grafikkort, der kan behandle videosignaler (f.eks. med henblik på redigering og produktion af videofilm).

Varen kan også vise tekster, regneark, præsentationer og lign.«

12 Kolonne 2 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning tariferer de således beskrevne varer i KN-kode 8528 21 90.

13 Kolonne 3 i det nævnte skema giver følgende begrundelse for den i kolonne 2 angivne tarifering:

»Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 5 B og 5 E til kapitel 84 samt teksten til KN-kode 8528, 8528 21 og 8528 21 90.

Tarifering i underposition 8471 60 er udelukket, fordi skærmen ikke er af den art, som udelukkende eller hovedsagelig anvendes i automatiske databehandlingssystemer (jf. bestemmelse 5 B til kapitel 84).

Varen kan ikke tariferes under pos. 8531, da dens funktion ikke er at give et visuelt signal (se de forklarende bemærkninger til HS, pos. 8531, afsnit D).

Varen er beregnet til at vise videosignaler i forbindelse med udviklingen af grafik eller redigering og produktion af videofilm i et cad/cam-system eller et videoredigeringssystem (jf. bestemmelse 5 E til kapitel 84).«

14 I henhold til toldkodeksens artikel 12, stk. 5, litra a), nr. i), er den BTO, som de tyske toldmyndigheder har meddelt for sagsøgerens LCD 20-tommers-monitor, ikke længere gyldig, idet den ikke længere var i overensstemmelse med tariferingen fastsat i den anfægtede forordning.

Retsforhandlinger og parternes påstande

15 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. marts 2006 anlagde sagsøgeren det foreliggende søgsmål.

16 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 2. juni 2006 har Kommissionen i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement nedlagt påstand om afvisning af sagen.

17 Sagsøgeren har den 18. juli 2006 fremsat skriftlige bemærkninger til denne indsigelse.

18 Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at tariferingen, som fremgår af punkt 2 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, i virkeligheden er en beslutning, som skønt den er udfærdiget i form af en forordning, berører sagsøgeren individuelt og umiddelbart.

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den tariferer en LCD-monitor af den type, som er beskrevet under punkt 2 i skemaet i bilaget til den nævnte forordning, under KN-kode 8528 21 90.

— Det fastslås, at de monitorer, som har de tekniske egenskaber, som er beskrevet i punkt 2 i skemaet i bilaget til en anfægtede forordning, behørigt skal tariferes under pos. 8471 i den kombinerede nomenklatur.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

19 Kommissionen har i formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

20 Sagsøgeren har i bemærkningerne til formalitetsindsigelsen nedlagt følgende påstande:

— Den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse forkastes.

— Subsidiært udsættes afgørelsen vedrørende formalitetsindsigelsen til domsafsigelsen.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

21 Det bestemmes i procesreglementets artikel 114, at Retten, såfremt en part fremsætter begæring herom, kan tage stilling til, om sagen bør afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet. Ifølge artikel 114, stk. 3, forhandles der mundtligt om begæringen, medmindre Retten bestemmer andet. I denne sag finder Retten efter at have gennemgået sagens akter, at der foreligger de fornødne oplysninger, således at den kan tage stilling til begæringen uden at indlede den mundtlige forhandling.

Parternes argumenter

22 Kommissionen har for det første anført, at søgsmålet delvist må afvises, fordi det tilsigter at opnå en annullation af alle fire punkter — og ikke kun punkt 2 — i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, mens alle de af sagsøgeren anførte argumenter vedrører LCD 20-tommers-monitoren, som sagsøgeren forhandler. Søgsmålet må derfor afvises, idet det tilsigter at opnå en annullation af punkt 1, 3 og 4 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning.

23 Kommissionen har for det andet anført, at sagsøgeren i den foreliggende sag ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning. Forordningen finder anvendelse på objektivt fastlagte situationer og har retsvirkninger for alment og abstrakt fastsatte persongrupper, herunder importører af de varer, som den beskriver. Kommissionen har navnlig anført, at det følger af fast retspraksis, at erhvervsdrivende ikke er individuelt berørt af forordninger vedrørende tarifering af varer i den kombinerede nomenklatur.

24 Sagsøgeren har til støtte for sine argumenter især påberåbt sig to kendelser fra Retten, nemlig kendelse af 29. april 1999, Alce mod Kommissionen (sag T-120/98, Sml. II, s. 1395), og af 30. januar 2001, Iposea mod Kommissionen (sag T-49/00, Sml. II, s. 163), hvori Retten i sager, som angik tarifering, har afvist søgsmålene.

25 Desuden er den sag, som gav anledning til Rettens dom af 30. september 2003, Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen (sag T-243/01, Sml. II, s. 4189), den eneste sag, hvori en erhvervsdrivende blev anset for individuelt berørt af en forordning vedrørende tarifering, og dette under henvisning til fire kombinerede faktorer, som ikke er opfyldt i den foreliggende sag.

26 Således er det ikke i tilstrækkelig grad godtgjort, at de »usædvanlige omstændigheder« i den sag, som gav anledning til dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, er til stede i den foreliggende sag, til at der kan nås frem til den samme konklusion. Især kan anmodningen om bistand indgivet af IRC til nomenklaturudvalget vedrørende tarifering af den omhandlede vare kun være af beskeden betydning, hvis overhovedet af betydning, eftersom den procedure, som resulterer i Kommissionens vedtagelse af en forordning om tarifering, altid vil være udløst af vanskeligheder forbundet med en vares tarifering. Desuden har sagsøgeren

ikke gennemført demonstrationen af, hvorledes produktet fungerer, på egen hånd, men i sin egenskab af medlem af European Information and Communications Technology Association (EICTA). Det således præsenterede produkt var en 30-tommersmonitor, hvorimod det i hovedsagen omhandlede produkt var en 20-tommersmonitor, der som følge heraf aldrig er blevet undersøgt af nomenklaturudvalget.

27 Desuden har Kommissionen ikke kendskab til nogen afgørelse fra de nationale domstole vedrørende tarifering af det omhandlede produkt, en afgørelse, hvis udfald afhænger af den anfægtede forordning.

28 Sagsøgeren er ikke den eneste virksomhed, som faktisk eller potentielt berøres af den anfægtede forordning. Forordningen indeholder hverken fotografier af sagsøgerens produkter eller henvisninger til sagsøgerens logo, varemærke eller intellektuelle ejendomsret. Denne mangel på eneret til indførsel af LCD-monitorer med samme tekniske egenskaber som dem, der er opregnet i punkt 2, kolonne 1, i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, er også blevet bekræftet af sagsøgeren selv i dennes anmodning om toldsuspension og i den forklarende note, som er sendt til de irske myndigheder efter vedtagelse af den anfægtede forordning.

29 Endelig har sagsøgeren ikke gjort gældende, at sagsøgeren er den eneste importør, der har tilladelse til at importere det omhandlede produkt.

30 Sagsøgeren har bekræftet, at den tarifering, som fremgår af punkt 2 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, skønt den antager form af en lovbestemmelse, i virkeligheden udgør en beslutning, som berører sagsøgeren umiddelbart og individuelt.

31 Sagsøgeren har understreget, at det fremgår af fast retspraksis, at en almengyldig retsakt under visse omstændigheder umiddelbart og individuelt kan berøre visse erhvervsdrivende og derfor kan anfægtes af sidstnævnte på grundlag af artikel 230, stk. 4, EF (jf. dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, præmis 59 og den deri nævnte retspraksis). Ifølge sagsøgeren er »Plaumann-kriterierne« opfyldt i den foreliggende sag.

32 Sagsøgeren har anført, at den anfægtede forordning umiddelbart berører sagsøgerens retsstilling og ikke overlader et skøn til adressaterne, der skal gennemføre den, og at gennemførelsen sker helt automatisk, udelukkende i medfør af Fællesskabets retsforskrifter og uden anvendelse af andre mellemkommende regler (Domstolens dom af 5.5.1998, sag C-386/96 P, Dreyfus mod Kommissionen, Sml. I, s. 2309, præmis 43).

33 Hvad angår spørgsmålet, om sagsøgeren er individuelt berørt, anser sagsøgeren sig for at være berørt af den anfægtede forordning grundet visse egenskaber, som er særlige for sagsøgeren eller grundet en faktisk situation, som kendetegner sagsøgeren i forhold til enhver anden person, og som derfor individualiserer ham på tilsvarende måde som beslutningens adressat.

34 Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den administrative procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede forordning, blev igangsat som følge af sagsøgerens anmodning til IRC om en BTO i september 2004, og som disse har videregivet til nomenklaturudvalget med henblik på at opnå dets vurdering. Sagsøgeren foretog også i januar 2005 efter anmodning og med støtte fra EICTA en demonstration for medlemmerne af nævnte udvalg af, hvorledes sagsøgerens LCD 30-tommers-monitor anvendes. Desuden er et udkast til forordning vedrørende tarifering af »Apple type«-monitorer blevet udsendt i medlemsstaterne. Udkastet var et bilag til et arbejdsdokument fra Kommissionen med referencen TAXUD/573/2005.

35 Ifølge sagsøgeren har intet andet identisk eller lignende apparat været gjort til genstand for en demonstration eller en drøftelse for nomenklaturudvalget inden for rammerne af den procedure, som har resulteret i vedtagelsen af den anfægtede forordning. Desuden er sagsøgeren den eneste virksomhed, som er indehaver af en BTO for dette produkt under pos. 8471.

36 Sagsøgeren har herudover anført, at den anfægtede forordning specifikt vedrører tarifering af LCD 20-tommers-monitoren fra Apple, eftersom punkt 2 i skemaet i bilaget til den nævnte forordning indeholder en detaljeret beskrivelse af alle produktets egenskaber, og der ikke findes noget andet produkt med lignende egenskaber på markedet. Sagsøgeren er følgelig den eneste virksomhed, hvis retstilling påvirkes eller kan påvirkes af den anfægtede forordnings vedtagelse.

37 Hvad angår dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen har sagsøgeren anført, at de faktiske omstændigheder i den sag, som gav anledning til denne dom, ikke er de eneste »usædvanlige omstændigheder«, som kan bevirke, at en virksomhed er individuelt berørt. Tværtimod er det overordnede princip, som implicit følger af denne dom, at samtlige omstændigheder i en sag, uanset deres art, må undersøges samlet og i deres kontekst med henblik på at vurdere, om en given tarifering rent faktisk er rettet mod et bestemt produkt, selv om den er alment og abstrakt udformet.

38 Der er mange lighedspunkter mellem den sag, som gav anledning til dommen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, og den foreliggende sag, herunder det forhold, at de to tariferinger er blevet udløst af en anmodning om en BTO fra de respektive sagsøgere, og at Kommissionen i de to sager er blevet kontaktet, i anledning af at nationale myndigheder er stødt på vanskeligheder med hensyn til en tarifering. Desuden er de nationale procedurer for tariferingsanmodninger indgivet til IRC for sagsøgerens LCD 20-tommers-, 23-tommers- og 30-tommers-monitorer alle berørt af den anfægtede forordning.

39 Sagsøgeren har udelukkende gennemført demonstrationen af, hvorledes det omhandlede produkt fungerer, inden for rammerne af EICTA, fordi Kommissionen har insisteret på, at en repræsentant for denne faglige sammenslutning skulle være til stede, og fordi det var umuligt at finde en anden dato for præsentationen. Endvidere skyldes anvendelsen af en LCD 30-tommers-monitor alene, at præsentationen fandt sted i en stor sal, og at en sådan monitor gjorde det muligt for medlemmerne af udvalget bedre at se, idet de to produkter bortset fra størrelse er ens.

40 Dernæst er det sagsøgerens opfattelse, at selv om den anfægtede forordning ikke indeholder noget fotografi af Apple-logoet, er der ingen tvivl om, at medlemmerne af nomenklaturudvalget vidste, at de var i færd med at drøfte den rette tarifering af en LCD-monitor fra Apple, hvilket understøttes af det forhold, at LCD-monitoren fra Apple er nævnt som eksempel i en erklæring fra IRC til nomenklaturudvalget.

41 Med hensyn til sagsøgerens anmodning om toldsuspension henviser denne ikke udtrykkeligt til Apples LCD 20-tommers-monitor, idet den beskrivelse, som den indeholder, er generisk som påkrævet i henhold til Kommissionens retningslinjer.

42 Endelig har den omstændighed, at selskabet Sony i den sag, som gav anledning til dommen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, ikke var den eneste importør, der har tilladelse til at importere det omhandlede produkt til Fællesskabet, ikke været afgørende for at fastslå, at selskabet var individuelt berørt. Desuden er det i virkeligheden umuligt at være eneimportør af et sådant produkt grundet eventuelle direkte køb gennemført over internettet.

43 Hvad angår søgsmålets genstand har sagsøgeren præciseret, at sagsøgeren over for Retten har nedlagt påstand om annullation af punkt 2 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, men ikke annullation af retsakten som helhed.

Rettens bemærkninger

44 I henhold til artikel 230, stk. 4, EF kan et annullationssøgsmål, der indbringes af en fysisk eller juridisk person til prøvelse af en forordning, antages til realitetsbehandling, hvis den anfægtede forordning i virkeligheden er en beslutning, der berører denne person umiddelbart og individuelt. Efter fast retspraksis skal kriteriet for sondringen mellem en forordning og en beslutning søges i, om den pågældende retsakt er almengyldig eller ej. En retsakt er almengyldig, hvis den finder anvendelse på objektivt bestemte situationer og har retsvirkninger for alment og abstrakt fastlagte persongrupper (jf. Rettens kendelse af 11.9.2007, sag T-35/06, Honig-Verband mod Kommissionen, Sml. II, s. 2865, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis).

45 Ifølge fast retspraksis kan fysiske og juridiske personer i princippet ikke i medfør af artikel 230, stk. 4, EF anlægge sag med påstand om annullation af tariferingsforordninger. Skønt sådanne retsakter tilsyneladende indeholder konkrete beskrivelser, er de ikke desto mindre almengyldige, da de dels vedrører alle varer af den beskrevne art, uanset deres individuelle egenskaber og deres oprindelse, dels er bindende for alle Fællesskabets toldmyndigheder og samtlige importører for at sikre en ensartet anvendelse af den fælles toldtarif (jf. Domstolens dom af 14.2.1985, sag 40/84, Casteels mod Kommissionen, Sml. s. 667, præmis 11, og dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

46 I det foreliggende tilfælde fastsætter punkt 2 i skemaet i bilaget til den anfægtede forordning, at de varer, som har de egenskaber, som er beskrevet i kolonne 1, inden for den kombinerede nomenklatur skal tariferes under KN-kode 8528 21 90. Bestemmelsen finder anvendelse på alle produkter, som er analoge eller som svarer til den beskrevne type, uanset deres individuelle egenskaber og deres oprindelse (jf. i denne retning dommen i sagen Casteels mod Kommissionen, præmis 11).

47 Denne bestemmelse fremstår derfor som en almengyldig foranstaltning i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 249, stk. 2, EF. Den finder anvendelse på en objektivt bestemt situation og har retsvirkninger for alment og abstrakt afgrænsede persongrupper, herunder importører af de i forordningen omhandlede produkter (jf. i denne retning kendelsen i sagen Iposea mod Kommissionen, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

48 Selv en almengyldig retsakt kan imidlertid under visse omstændigheder individuelt berøre visse erhvervsdrivende, som derfor kan anfægte denne på grundlag af artikel 230, stk. 4, EF, på betingelse af at retsakten rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra andre på lignende måde som beslutningens adressat (Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, på s. 414; org.ref.: Rec. s. 197, på s. 223, og af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorníu mod Rådet, Sml. I, s. 1853, præmis 20).

49 Sagsøgeren har i denne forbindelse navnlig gjort gældende, at den omhandlede tarifering er blevet udløst af sagsøgerens anmodning om en BTO til IRC, at intet andet lignende produkt har været gjort til genstand for en demonstration for nomenklaturudvalget, og at der på baggrund af demonstrationen af, hvorledes det omhandlede produkt fungerer, i medlemsstaterne er blevet udsendt et udkast til forordning, som henviser til monitorer af »Apple-typen«.

50 Sådanne omstændigheder kan imidlertid ikke individualisere sagsøgeren som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF. Således kan en erhvervsdrivendes deltagelse i den proces, der fører til vedtagelsen af en retsakt, udelukkende individualisere denne person i forhold til den pågældende retsakt, såfremt de pågældende fællesskabsbestemmelser tilsikrer vedkommende visse processuelle garantier (jf. Rettens kendelse af 14.12.2005, sag T-369/03, Arizona Chemical m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 5839, præmis 72 og den deri nævnte retspraksis). Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.

51 Desuden, selv om der var blevet taget hensyn til lignende omstændigheder med henblik på antagelse til realitetsbehandling af den sag, som gav anledning til dommen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, har sådanne omstændigheder, navnlig henset til den retspraksis, der er nævnt ovenfor, ikke kunnet have været en afgørende faktor. Det er kun »i betragtning af det ovenfor anførte [og] under de usædvanlige omstændigheder, der [forelå] i denne sag«, at sagsøgeren i denne sag blev anset for at være individuelt berørt (dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, præmis 77).

52 Det forholder sig på samme måde med den omstændighed, at sagsøgeren er den eneste virksomhed, som er indehaver af en BTO for det omhandlede produkt under pos. 8471. For det første er den begrænsede gyldighed af en BTO fastsat i selve toldkodeksens artikel 12. For det andet bør det fremhæves, at det følger af fast retspraksis, at muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, der henhører under anvendelsesområdet for en foranstaltning, på ingen måde er ensbetydende med, at disse retssubjekter skal anses for individuelt berørt, når forordningen finder anvendelse i medfør af en objektiv retlig eller faktisk situation, der er fastlagt ved den pågældende retsakt (Rettens dom af 22.2.2000, sag T-138/98, ACAV m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 341, præmis 64, og kendelsen i sagen Iposea mod Kommissionen, præmis 31).

53 Det bør præciseres, at det forhold, at sagsøgeren er eller ikke er den eneste importør, der har tilladelse til at importere det omhandlede produkt til Fællesskabet, i sig selv kun er relevant for vurderingen af, om sagsøgeren er individuelt berørt, »i betragtning af de andre forhold, der er fremhævet overfor«, men er ikke i sig selv tilstrækkeligt til

at bevise, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning (jf. i denne retning dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen, præmis 75). Sagsøgeren hævder ikke at være eneimportør af de omhandlede LCD-monitorer og gør ikke gældende at have ret til at forbyde indførsel af disse produkter til Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Sagsøgeren er alene berørt af den anfægtede forordning på grund af sin objektive egenskab af aktuel eller potentiel importør af LCD 20-tommers-monitorer.

54 Hvad angår beskrivelsen af det produkt, som har været genstand for den omhandlede tarifering, er denne meget generel. Desuden indeholder skemaet i bilaget til den anfægtede forordning intet fotografi, logo eller andet tegn, hvoraf Apples varemærke fremgår.

55 Denne konklusion anfægtes ikke af den omstændighed, at der er henvist til Apple-monitorerne i en erklæring fra IRC til nomenklaturudvalget eller af den påståede udsendelse i medlemsstaterne af et udkast til tariferingsforordning vedrørende monitorer af »Apple-typen«, idet bemærkes, at der ikke er ført bevis for en sådan udsendelse. Der er her tale om en henvisning, på stadiet for den procedure, som har resulteret i vedtagelse af den anfægtede forordning, til et generisk produkt og ikke en identifikation af et specifikt produkt.

56 Sammenfattende har sagsøgeren fastholdt en påstået vedtagelse af den anfægtede forordning på grundlag af sagsøgerens anmodning om en BTO og demonstrationen over for nomenklaturudvalget af, hvorledes det omhandlede produkt fungerer, på udsendelsen af et udkast til forordning vedrørende tarifering af monitorer af »Apple-typen« og på det forhold, at sagsøgeren er den eneste, som er indehaver af en BTO under pos. 8471.

57 Det fremgår af det foregående, at ingen af disse faktorer i sig selv er tilstrækkelige til at konkludere, at sagsøgeren er individuelt berørt af den anfægtede forordning. Det

bør imidlertid — i lyset af dommen i sagen Sony Computer Entertainment Europe mod Kommissionen — analyseres, om den anfægtede forordning »under de usædvanlige omstændigheder, der foreligger i denne sag«, individualiserer sagsøgeren på lignende måde som en beslutnings adressat.

58 Dette er imidlertid ikke tilfældet. Den forholdsvis generelle beskrivelse af de omhandlede produkter og mangelen på enhver form for visuel eller tekstmæssig faktor, som klart henviser til en konkret erhvervsdrivende, udelukker i den foreliggende sag, at sagsøgeren på nogen måde skulle være individuelt berørt.

59 Det følger heraf, at sagsøgeren kun er individuelt berørt af den anfægtede forordning i kraft af sin objektive egenskab af importør af LCD-monitorer som dem, der er anført i skemaet i bilaget til den nævnte forordning, på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, som aktuelt eller potentielt befinder sig i en identisk situation.

60 Det følger af samtlige de anførte betragtninger, at sagsøgeren ikke er individuelt berørt af den anfægtede forordning, og at søgsmålet derfor må afvises.

Sagens omkostninger

61 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Femte Afdeling)**:**

1) Sagen afvises.

2) Apple Computer International betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 19. februar 2008.

E. Coulon — M. Vilaras

Justitssekretær — Afdelingsformand